

Левчук Мирослава Василівна
*Головний спеціаліст відділу економічної діяльності Головного управління
Держпродспоживслужби у Волинській області*

СУТНІСТЬ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ

Формування та реалізація бюджетної політики неможливі без дієвого фінансового контролю – інструменту забезпечення ефективного управління ресурсами та майном держави з дотриманням принципів економічності, ефективності, результативності та прозорості. У сучасних реаліях національної економіки важливо продовжувати розробку теоретико-методологічних положень і практичних рекомендацій щодо визначення сутності та природи фінансового контролю, його предмету, мети та класифікацій.

На думку О. Шевчука, організаційно-економічний зміст контролю необхідно розглядати з трьох методологічних позицій: 1) як економічної категорії; 2) як комплексної функції і невід'ємної частини діяльності з управління; 3) як самостійного управлінського процесу і цілісної системи [1].

У процесі управління здійснюється ряд функцій, сукупність яких створює замкнутий цикл процесу управління. До них, перш за все, належать: планування, що передбачає встановлення цілей і заходів для їх здійснення; організація виконання ухвалених рішень; стимулювання, яке забезпечує зацікавленість у досягненні цілей; контроль, який визначає рівень досягнення встановлених цілей, що дозволяє коригувати ці цілі чи встановлювати нові [2, с 308].

Можна обґрунтовано стверджувати, що сутність контролю не може бути всебічно розкритою поза сферою управління, яку він обслуговує. У залежності від сфери управління, яку він охоплює, виділяють такі напрями контролю як технічний контроль; енергетичний контроль; екологічний контроль; санітарний контроль; фінансовий контроль тощо.

В. Піхоцький обґрунтовано стверджує, що фінансовий контроль – це система активних дій, що здійснюються органами державної влади, місцевого самоврядування та громадянами України, щодо стеження за функціонуванням будь-якого об'єкта управління у частині утворення, розподілу й використання

ним фінансових ресурсів із метою оцінки економічної ефективності господарської діяльності, виявлення і блокування у ній відхилень, що перешкоджають законному й ефективному використанню майна і коштів, розширеному відтворенню виробництва, задоволенню державних, колективних та приватних інтересів і потреб, а також удосконалення управління економікою [3, с.19].

В економічній навчальній літературі фінансовий контроль характеризується як один із видів фінансової діяльності держави з перевірки суб'єктів господарювання всіх форм власності шляхом застосування встановлених чинним законодавством методів контрольної діяльності для виявлення недоліків у фінансовій звітності підприємств, установ, організацій в процесі створення, розподілу, використання грошових фондів [4, с.548]; трактує фінансовий контроль як сукупність дій, форм і методів його організації при перевірці фінансової діяльності суб'єктів господарювання [5, с.420].

На основі проведеного дослідження можна зробити обґрунтований висновок про те, що основними ознаками фінансового контролю є: діяльність уповноважених органів; контроль здійснюється у фінансовій сфері, що означає охоплення ним усіх сфер відносин, пов'язаних із фінансовою діяльністю як держаних, так і недержавних суб'єктів; контроль спрямовується насамперед на фінансову діяльність держави, при цьому не виключається й контроль недержавної фінансової діяльності; метою контролю є збереження й ефективність використання фінансових ресурсів держави, при цьому також звертається увага й на відповідні ресурси суб'єктів господарювання.

У цілому фінансовий контроль може розглядатися і як самостійна функція управління економічним розвитком, і як функція контролю за фінансовими ресурсами, у процесі чого реалізується процес регулювання соціально-економічних процесів та змінювати в заданому напрямі розвиток всієї економічної системи.

Список використаних джерел:

1. Система державного фінансового контролю: формування та розвиток в Україні : монографія / О.А. Шевчук. Ірпінь: Університет ДФС України, 2016. 378 с.
2. Піхоцький Ю. В. Подальший розвиток державного фінансового контролю - через державний аудит. *БізнесІнформ*. 2016. №2. С. 306-311
3. Система державного фінансового контролю в Україні: концептуальні засади теорії та практики: монографія / В.Ф. Піхоцький. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2014. 336 с.
4. Фінанси і кредит : питання і відповіді : навч. посіб. за заг. ред. Л.І. Катан, Ю.В. Масюк. Донецьк : Моноліт, 2015. - 632 с.
5. Державні фінанси : підручник / І.Г. Ткачук. Івано-Франківськ: Прикарпат. нац. ун-т ім. В. Стефаника, 2015. 510 с.

Лисих Аліна Олександровна
*Головний спеціаліст відділу персоналу Головного управління
Державної казначейської служби України у Рівненській області*

УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ КАЗНАЧЕЙСЬКОЇ СЛУЖБИ ЯК СКЛАДОВА ДЕРЖАВНОЇ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ

Будівництво правової демократичної держави, розв'язання складних політичних і соціально-економічних проблем її розвитку потребує постійної уваги з боку кадрової служби. Україна, зараз, як ніколи, потребує науково обґрунтованої державної кадрової політики, чіткої, продуманої системи роботи з кадрами, створення необхідного потенціалу для призначення на посади, формування персоналу управління, підготовки державних службовців-професіоналів, постійного підвищення їхньої кваліфікації. Тому формування ефективної кадрової політики важлива і актуальна проблема державного управління.